Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

30 май 2013 година*

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/24/ЕО — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения — Неизпълнение — Член 260 ДФЕС — Имуществени санкции — Налагане на санкция под формата на еднократно платима сума“

По дело C-270/11

с предмет иск за неизпълнение по член 260, параграф 2 ДФЕС, предявен на 31 май 2011 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-жа C. Tufvesson и г-жа D. Maidani, както и г-н F. Coudert, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Швеция, за което се явяват г-жа A. Falk и г-жа C. Meyer-Seitz, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н L. Bay Larsen, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-н U. Lõhmus (докладчик), г-н M. Safjan и г-жа A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 януари 2013 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: шведски.

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия моли Съда:

— да установи, че като не е взело необходимите мерки за изпълнение на Решение от 4 февруари 2010 г. по дело Комисия/Швеция (C-185/09) относно липсата на транспониране във вътрешното му право на разпоредбите на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51) и като не е приело в определения срок необходимите законови, подзаконови или административни разпоредби, за да се съобрази с тази директива, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,

— да осъди Кралство Швеция да плати на Комисията по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична имуществена санкция от 40 947,20 EUR за всеки ден забава на изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, считано от датата на постановяване на настоящото решение до датата на неговото изпълнение,

— да осъди Кралство Швеция да заплати на Комисията по същата сметка еднократна сума в размер на 9 597 EUR за всеки ден забава на изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, считано от датата на постановяване на това решение до датата на постановяване на настоящото решение или до датата на изпълнението на Решение по дело Комисия/Швеция, ако последната е по-ранна, и

— да осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Правна уредба

2 Съображение 22 от Директива 2006/24 гласи:

„Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз [наричана по-нататък „Хартата“]. В частност, настоящата директива заедно с [Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51)] цели да осигури напълно спазването на основните права на гражданите за зачитане на личния живот и личната кореспонденция и за защита на техните лични данни, както това е заложено в членове 7 и 8 от Хартата“.

3 Член 1 от Директива 2006/24 предвижда:

„1. Настоящата директива има за цел да хармонизира разпоредбите на държавите членки, свързани със задълженията на доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи по отношение запазването на някои данни, които са създадени или обработени от тях, за да се гарантира, че данните са достъпни за разследването, разкриването и преследването на сериозни престъпления, както те са определени в националното право на всяка държава членка.

2. Настоящата директива се прилага за данни за трафик и данни за местоположението, както за юридически, така и за физически лица, и на свързаните с тях данни, необходими за идентифицирането на абонат или регистриран ползвател. Тя не се прилага по отношение съдържанието на електронните съобщения, включително и по отношение на информацията, ползвана за справка посредством използване на електронна съобщителна мрежа“.

4 Член 15 от тази директива гласи:

„1. Държавите членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 15 септември 2007 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определя от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Всяка държава членка може да отложи прилагането на настоящата директива по отношение запазването на съобщителни данни, свързани с интернет достъп, интернет телефония и електронна поща по Интернет до 15 март 2009 г. Всяка държава членка, която възнамерява да се възползва от настоящия параграф, при приемането на настоящата директива нотифицира Съвета и Комисията за това с декларация. Декларацията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*“.

Решението по дело Комисия/Швеция

5 В посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция Съдът установява, че като не е приело в определения срок необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2006/24, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по тази директива.

Досъдебна процедура

6 С официално уведомително писмо от 28 юни 2010 г. Комисията иска от Кралство Швеция в срок от два месеца от получаването на това писмо да представи становището си относно приетите мерки с цел съобразяване със задълженията, произтичащи от посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция.

7 С писма от 27 август и 23 ноември 2010 г., както и от 21 януари 2011 г. шведските власти отговарят на официалното уведомително писмо, като съобщават на Комисията докъде е стигнал процесът на транспониране в националното право на Директива 2006/24, и по-специално я информират, че съответният проектозакон е бил предаден на шведския парламент на 8 декември 2010 г. и че разглеждането му е предвидено за втората половина на м. март 2011 г.

8 С писмо от 25 март 2011 г. Кралство Швеция уведомява Комисията, че на 16 март 2011 г. този парламент е решил да отложи с една година приемането на посочения проектозакон. Това решение е било прието от една шеста от членовете на парламента съгласно специална конституционна процедура. Според тази държава членка след изтичането на едногодишния срок компетентната парламентарна комисия ще представи пред парламента предложение за транспониране на Директива 2006/24 в националното право.

9 При тези обстоятелства Комисията, считайки, че Кралство Швеция не е взело необходимите мерки за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, решава да предяви настоящия иск.

Факти, настъпили в хода на настоящото производство

10 С писмо от 22 март 2012 г. Кралство Швеция уведомява Комисията, че на 21 март 2012 г. шведският парламент е приел предложението на правителството относно транспонирането във вътрешния правен ред на Директива 2006/24, чието влизане в сила е определено за 1 май 2012 г., а с писмо от 3 април 2012 г. съобщава мерките, с които е транспонирало тази директива в националното си законодателство. В резултат на това Комисията обявява на 7 юни 2012 г., че оттегля частично иска си, що се отнася до периодичната имуществена санкция от 40 947,20 EUR на ден. Тя поддържа обаче искането си относно плащането на еднократната сума, и то в определения размер.

11 Що се отнася до съдебните разноски, Комисията счита, че тъй като оттеглянето на искането ѝ Кралство Швеция да бъде осъдено да заплати периодична имуществена санкция е в резултат на възприетото от тази държава членка поведение след приключването на писмената процедура, посочената държава следва да понесе съдебните разноски, свързани с този аспект на делото.

12 В писмената си защита Кралство Швеция оспорва, от една страна, искането на Комисията за заплащане на еднократна сума и от друга страна, размера на тази сума. Посочената държава членка оспорва също така искането на Комисията относно съдебните разноски и моли Съда да възложи на всяка от страните собствените ѝ съдебни разноски.

По неизпълнението

Доводи на страните

13 По отношение на твърдяното неизпълнение Комисията припомня, че съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС, ако Съдът установи, че държава членка не е изпълнила свое задължение, което произтича от Договора за функционирането на Европейския съюз, тази държава членка е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решението на Съда. Що се отнася до срока, в който трябва да се изпълни такова решение, Комисията уточнява, че от съдебната практика следва, че интересът, свързан с непосредственото и еднакво прилагане на правото на Европейския съюз, изисква това изпълнение да започне незабавно и да приключи във възможно най-кратки срокове.

14 Кралство Швеция признава, че не е приело въпросните мерки в срока, който му е определен в официалното уведомително писмо от 28 юни 2010 г., за да се съобрази с посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция.

Съображения на Съда

15 Съгласно член 260, параграф 2 ДФЕС, ако Комисията реши, че съответната държава членка не е предприела мерките за изпълнение на решението на Съда, тя може да сезира последния, след като предостави възможност на тази държава да изложи съображенията си; Комисията следва да посочи размера на еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, която тази държава членка трябва да заплати и която според Комисията е съобразена с обстоятелствата.

16 В това отношение датата, към която се преценява наличието на неизпълнение на задължения по член 260, параграф 1 ДФЕС, е датата, на която изтича срокът, определен в изпратеното въз основа на тази разпоредба официално уведомително писмо (вж. Решение от 11 декември 2012 г. по дело Комисия/Испания, C-610/10, точка 67 и Решение от 19 декември 2012 г. по дело Комисия/Ирландия, C-374/11, точка 19).

17 В хода на производството Кралство Швеция сочи, че привеждането на националното право в съответствие с цитираното по-горе Решение по дело Комисия/Швеция е осъществено именно посредством предложението на правителството относно транспонирането на Директива 2006/24, чието влизане в сила е било определено за 1 май 2012 г.

18 Също така е безспорно, че към датата, на която изтича двумесечният период след получаването от Кралство Швеция на споменатото в точка 6 от настоящото решение официално уведомително писмо, а именно 28 август 2010 г., тази държава членка при всички случаи не е била приела всички необходими мерки, за да осигури изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция.

19 При тези условия следва да се приеме, че като не е предприело необходимите мерки за съобразяване с посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 260 ДФЕС.

По еднократно платимата сума

Доводи на страните

20 При изчисляването на еднократно платимата сума Комисията се придържа към Решение от 12 юли 2005 г. по дело Комисия/Франция (C-304/02, Recueil, стр. I-6263) и към съобщението си от 13 декември 2005 г., озаглавено „Прилагане на член 228 от Договора за ЕО“ (SEC(2005) 1658) и актуализирано със съобщение от 20 юли 2010 г., озаглавено „Прилагане на член 260 от Договора за функционирането на Европейския съюз — Актуализиране на данните, използвани при изчисляването на еднократно платимите суми и периодичните имуществени санкции, предлагани от Комисията на Съда в производствата за установяване на нарушения“ (SEC(2010) 923/3, наричано по-нататък „съобщението от 2010 г.“). Според Комисията размерът на паричните санкции трябва да се определя в зависимост от тежестта на нарушението, неговата продължителност и необходимостта да се осигури възпиращо действие на санкцията, за да се осуетят рецидиви.

21 Що се отнася най-напред до тежестта на нарушението, Комисията изтъква, че отчита значението на нарушените разпоредби на Съюза, последиците от нарушението за общите и частните интереси и поведението на държавата ответник.

22 Що се отнася, първо, до значението на въпросните разпоредби, Комисията счита, че неизпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция съставлява особено тежко нарушение, тъй като се отнася до липсата на транспониране на директива, която съдържа разпоредби с голямо значение за доставчиците на електронни съобщителни услуги. Тези разпоредби осигурявали освен това, от една страна, балансирана правна рамка, гарантираща функционирането на вътрешния пазар и същевременно позволяваща на правоохранителните органи да използват съответните данни с цел борба с тежката престъпност, и от друга страна, запазване на основните права на гражданите.

23 Второ, Комисията счита, че последиците от нарушението за общите и частните интереси са особено тежки, доколкото липсата на транспониране от Кралство Швеция на Директива 2006/24 е причинила финансова вреда на предприятия в целия Съюз и на други държави членки. Тази липса на транспониране създала конкурентно предимство за частните шведски далекосъобщителни оператори, които не са били задължени нито да запазват данните, които техните конкуренти в други държави членки са длъжни да запазват, нито да инвестират в работна ръка или в оборудване, за да могат да предоставят данни на властите.

24 Трето, що се отнася до факторите, които следва да се вземат под внимание, когато се преценява тежестта на нарушението на правото на Съюза, Комисията смята, че твърдяното неизпълнение е категорично доказано от факта, че Кралство Швеция не е приело, нито съобщило официално националните транспониращи мерки в определения срок, тоест най-късно до 15 септември 2007 г. Все пак следвало да се държи сметка за факта, че тази държава членка никога преди това не е пропускала да изпълни решение, постановено от Съда по член 258 ДФЕС.

25 Предвид горепосочените факти и обстоятелства Комисията предлага да се приложи коефициент на тежест 10 по скала от 1 до 20.

26 По-нататък, що се отнася до критерия за продължителността на нарушението, в контекста на изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, произнесено на 4 февруари 2010 г., Комисията отбелязва, че общо 426 дни са изминали между датата на това решение и 6 април 2011 г. — деня, в който Комисията е взела решение да открие срещу Кралство Швеция производство за нарушение.

27 Най-сетне, що се отнася до необходимостта от възпираща санкция, която да осуети рецидивите, Комисията определя в приложение на съобщението от 2010 г. фактора „n“, основан на платежоспособността на Кралство Швеция и на броя на гласовете, с които то разполага в Съвета на Европейския съюз, на 4,57.

28 Комисията съответно обяснява в исковата си молба, че размерът на исканата еднократно платима сума, а именно 9 597 EUR за всеки ден на нарушение, е резултат, съгласно предвидените в съобщението от 2010 г. критерии, от умножаване на основния размер на сумата (210 EUR на ден) с коефициента за тежест на нарушението, определен на 10, и с фактора „n“, определен на 4,57. Уточнява, че така полученият общ размер е 4 088 322 EUR за 426 дни на нарушение.

29 В писмената си защита Кралство Швеция поддържа главно, че оценката на Комисията за въпросното неизпълнение е твърде строга от гледна точка както на тежестта, така и на необходимостта от възпиращо действие. По-специално Комисията не доказала съществуването на обстоятелства, които биха оправдали прилагането на толкова високия коефициент за тежест 10 за въпросното нарушение.

30 В това отношение тази държава членка изтъква, от една страна, че Директива 2006/24 не е толкова важна за функционирането на вътрешния пазар, колкото твърди Комисията. Тази директива предполагала само частична хармонизация на националните законодателства в тази област. Всъщност наложеното на операторите задължение за запазване на данни варира в зависимост от държавите членки, които си запазват правомощието да регулират достъпа на властите до данните за съобщителния трафик или разпределянето на понасяните от операторите разходи за запазване на тези данни. Впрочем според Кралство Швеция в правото на Съюза вече съществуват правила, позволяващи при определени условия запазването на данни за съобщителния трафик с цел борба срещу престъпността, а именно Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации.

31 От друга страна, Комисията не доказала, че липсата на транспониране на тази директива от Кралство Швеция е имало твърдените последици за общите и частните интереси. Още повече че именно действащите понастоящем правила на шведското право позволили да се избегнат тези последици, гарантирайки достъпността на данните за целите на разследването, разкриването и преследването на сериозни престъпления.

32 Тази държава членка посочва също така, че в преценката си Комисията не е взела предвид факта, че цитираното по-горе Решение по дело Комисия/Швеция се отнася само до частично неприлагане на Директива 2006/24. В това отношение Кралство Швеция изтъква, че се е възползвало от възможността, която предоставя член 15, параграф 3 от тази директива, да отложи приложението ѝ до 15 март 2009 г., що се отнася до интернет достъпа, интернет телефонията и електронната поща по интернет. Следователно според него посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция се отнася само до липсата на транспониране в националното законодателство на разпоредбите от директивата, за които не е било допустимо транспониране към по-късна от определената дата, а именно 15 септември 2007 г.

33 Кралство Швеция отбелязва впрочем, че никога не е пропускало да изпълни решение на Съда по член 258 ДФЕС. Освен това то подчертава, че отдава голямо значение на задължението си за лоялно сътрудничество. То изтъква като оправдание за твърдяното забавяне на изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, че се е оказало изправено пред широк политически дебат относно транспонирането на Директива 2006/24 във вътрешното си право и че прилагането на необходимите за това транспониране мерки е породило усложнения в законодателната процедура и е наложило трудни решения, изискващи претегляне на защитата на личния живот и необходимостта от ефикасна борба срещу престъпността.

34 В писмената си реплика Комисията поддържа най-напред, че макар Директива 2006/24 да не цели пълна хармонизация, от това не може да се направи извод, че тази директива няма последици за вътрешния пазар или за частните и обществените интереси. Различията в прилагането на тази директива в държавите членки не намалявали по-никакъв начин значението на установеното в нея задължение за запазване на съобщителните данни.

35 По-нататък, що се отнася до съществуващото вече законодателство на Съюза, на което се позовава Кралство Швеция, и по-специално Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации, Комисията посочва, че тя не установява приложимо в целия Съюз задължение за запазване на конкретни данни относно трафика в течение на определен период.

36 Освен това, що се отнася до съществуващите национални разпоредби, посочени от държавата членка ответник, Комисията отбелязва, че дори в случай че Кралство Швеция е трябвало да разполага с определени данни за целите на борбата срещу престъпността, това не е резултат от изпълнението на цитираното по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, тъй като достъпността на тези данни зависи изцяло от търговските решения, взети от различните далекосъобщителни оператори.

37 Впрочем, що се отнася до довода на тази държава членка във връзка с факта, че неизпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция засяга само част от Директива 2006/24, Комисията отбелязва, че макар държавите членки да могат, в приложение на член 15, параграф 3 от тази директива, да отложат до 15 март 2009 г. прилагането на задължението за запазване на данни, това не означава, че до тази дата те са свободни да не предприемат и най-малката мярка относно предвиденото в тази разпоредба задължение за запазване на данни. Следователно този довод бил основан на погрешен прочит на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция.

38 Най-сетне, що се отнася до довода на държавата членка ответник относно свързаните със законодателната процедура вътрешни трудности, Комисията припомня постоянната практика на Съда, съгласно която тези вътрешни трудности не могат да бъдат взети предвид при преценката на извършеното нарушение.

39 Тази държава членка поддържа, че изтъква трудностите от вътрешен порядък не за да оправдае липсата на транспониране на Директива 2006/24, а за да докаже, че транспонирането в настоящия случай е било съпътствано от трудности до такава степен необичайни, че не биха могли да се смятат за резултат от нормалния подход и поведение на Кралство Швеция, когато става въпрос за прилагане на директивите и съобразяване с решенията на Съда. Тази държава членка набляга и върху факта, че горепосочената законодателна процедура е приложима само в изключителни случаи.

Съображения на Съда

40 Като начало следва да се припомни, че налагането на санкция под формата на еднократно платима сума трябва във всеки конкретен случай да бъде функция на всички релевантни фактори, свързани както с характеристиките на установеното неизпълнение на задължения, така и с действията на самата държава членка, срещу която е образувано производството по член 260 ДФЕС. В това отношение цитираната разпоредба предоставя на Съда широко право на преценка, за да реши дали да бъде наложена такава санкция (Решение по дело Комисия/Испания, точка 141 и Решение по дело Комисия/Ирландия, точка 47, посочени по-горе).

41 Така, предложенията на Комисията не обвързват Съда и представляват само полезна отправна точка. По същия начин насоки като съдържащите се в съобщенията на Комисията не обвързват Съда, но допринасят за гарантиране на прозрачността, на предвидимостта и на правната сигурност в дейността на Комисията (вж. Решение от 7 юли 2009 г. по дело Комисия/Гърция, C-369/07, Сборник, стр. I-5703, точка 112).

42 На първо място, що се отнася до самия принцип за налагане на санкция под формата на еднократно платима сума по силата на член 260 ДФЕС, е важно да се припомни, че този принцип почива основно върху преценката какви последици за частните и публичните интереси има неизпълнението на задължения от страна на съответната държава членка, по-конкретно когато неизпълнението е продължило дълъг период от време след постановяване на решението, с което първоначално е констатирано (вж. Решение от 9 декември 2008 г. по дело Комисия/Франция, C-121/07, Сборник, стр. I-9159, точка 58).

43 В настоящото дело е необходимо да се отбележи, че предвид целта на Директива 2006/24, а именно, както следва от член 1, параграф 1 от същата, да се гарантира, че данните относно електронните съобщения са достъпни за целите на разследването, разкриването и преследването на сериозни престъпления, липсата на изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, в което преди това е установено неизпълнение във връзка с тази директива, може да засегне съответните частни и обществени интереси. Впрочем, доколкото неизпълнението, в което е упрекнато Кралство Швеция, е продължило повече от две години, считано от датата на произнасяне на това решение, следва да се приеме, че нарушението е съществувало в течение на значителен период след тази дата.

44 Поради това Съдът счита, че в настоящия случай Кралство Швеция следва да заплати еднократна сума.

45 Що се отнася, на второ място, до размера на еднократно платимата сума, важно е да се припомни, че Съдът следва да го определи по такъв начин, че тя да бъде, от една страна, съобразена с обстоятелствата и от друга страна, съразмерна на установеното неизпълнение, както и на платежоспособността на съответната държава членка (вж. в този смисъл посочените по-горе Решение по дело Комисия/Гърция, точка 146 и Решение по дело Комисия/Испания, точка 143).

46 Релевантни в това отношение са фактори като тежестта на нарушението и периодът, през който твърдяното неизпълнение е продължило след произнасянето на установяващото го съдебно решение (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 144).

47 На първо място, що се отнася до тежестта на неизпълнението от гледна точка на значението на нарушените разпоредби на Съюза, следва да се припомни, че Директива 2006/24 се отнася до дейността на доставчиците на електронни съобщителни услуги на вътрешния пазар и че законодателят на Съюза цели да защити доброто му функциониране, като приема хармонизирани правила във връзка със запазването на данни относно електронните съобщения (вж. в този смисъл Решение от 10 февруари 2009 г. по дело Ирландия/Парламент и Съвет, C-301/06, Сборник, стр. I-593, точка 72).

48 Посредством хармонизацията на националните законодателства, която извършва, Директива 2006/24 цели, видно от нейния член 1, параграф 1, да се гарантира, че данните са достъпни за целите на разследването, разкриването и преследването на сериозни престъпления, така както същите са определени в националното право на всяка държава членка. Освен това от съображение 22 от тази директива следва, че в частност тя цели да осигури напълно спазването на основните права на гражданите за зачитане на личния живот и личната кореспонденция и за защита на техните лични данни, както това е заложено в членове 7 и 8 от Хартата.

49 В това отношение следва да се приеме, че неизпълнението на задължението да се транспонира такава директива може да попречи на доброто функциониране на вътрешния пазар. Едно такова неизпълнение следователно се оказва в известна степен тежко, и то независимо от равнището на хармонизация, осигурено с Директива 2006/24.

50 Що се отнася до последиците от неизпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция за частните и обществените интереси и предвид довода на Комисията, припомнен в точка 23 от настоящото решение, следва да се подчертае, че видно от точки 6.1 и 6.2 от Доклада на Комисията от 18 април 2011 г., озаглавен „Доклад на Комисията до Съвета и Европейския парламент. Доклад за оценка на директивата за запазване на данни (Директива 2006/24/ЕО)“ (COM(2011) 225 окончателен), тази директива не е постигнала напълно своята цел за създаване на равни условия на конкуренция за операторите в Съюза. Следователно Комисията е трябвало да докаже твърдяното засягане на условията на конкуренция на вътрешния пазар на далекосъобщителни услуги, което тя не е направила.

51 Не може да се приеме и доводът на Кралство Швеция, че в правото на Съюза вече съществуват правила, които позволяват при определени условия запазването на данни за съобщителния трафик с цел борба срещу престъпността, и че действащите понастоящем правила на шведското право са позволили да се избегнат твърдените от Комисията последствия за общите и частните интереси. Всъщност е безспорно, че тези правила не отговарят на изискванията, произтичащи от Директива 2006/24, тъй като в противен случай не би могло да се констатира неизпълнение от страна на тази държава членка на задължението ѝ за транспониране на Директива 2006/24.

52 Що се отнася до довода на Кралство Швеция, че посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция се отнася само до частично неприлагане на Директива 2006/24, той е неоснователен.

53 Всъщност в посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция Съдът постановява, че като не е приело в определения срок необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2006/24, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по тази директива. Член 15, параграф 3 от Директива 2006/24 позволява на държавите членки да отложат до 15 март 2009 г. прилагането на задължението за запазване на съобщителни данни, но не и транспонирането на тази директива, което е следвало да бъде извършено преди 15 септември 2007 г.

54 Що се отнася до възприетото от Кралство Швеция поведение по отношение на задълженията му по Директива 2006/24, не могат да бъдат приети наведените от тази държава членка доводи, че забавеното изпълнение на посоченото съдебно решение се дължи на извънредни трудности от вътрешен характер, свързани с особеностите на законодателната процедура, както и на широкия политически дебат относно транспонирането на Директива 2006/24 и на проблемите поради трудните решения, изискващи претегляне на защитата на личния живот и необходимостта от ефикасна борба срещу престъпността. Както Съдът многократно е подчертавал, държавите членки не могат да се позовават на разпоредби, практики или положения от вътрешния си правен ред, за да оправдаят неспазването на задължения, които произтичат от правото на Съюза (вж. по-специално Решение от 31 март 2011 г. по дело Комисия/Гърция, C-407/09, Сборник, стр. I-2467, точка 36). Същото се отнася и до решение — като това на шведския парламент, споменато в точка 8 от настоящото решение — за отлагане с една година на приемането на проектозакона за транспониране на тази директива.

55 Като смекчаващо обстоятелство обаче следва да се вземе предвид фактът, че Кралство Швеция никога преди това не е пропускало да изпълни решение на Съда по член 258 ДФЕС.

56 Що се отнася, на второ място, до продължителността на неизпълнението, което е предмет на настоящия иск, следва да се напомни, че макар в член 260 ДФЕС да не се уточнява в какъв срок трябва да бъде изпълнено дадено съдебно решение, безспорно е все пак, че привеждането му в изпълнение трябва да започне веднага и да приключи във възможно най-кратки срокове (вж. по-специално Решение от 31 март 2011 г. по дело Комисия/Гърция, посочено по-горе, точка 34).

57 В настоящото дело следва да се отбележи, че неизпълнението е продължило почти 27 месеца, считано от датата на произнасяне на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция, а именно 4 февруари 2010 г., до датата, на която Кралство Швеция е привело напълно законодателството си в съответствие с това решение, а именно 1 май 2012 г.

58 Необходимо е следователно да се приеме, че неизпълнението, в което е упрекнато Кралство Швеция, е продължило в значителен период от време след датата на произнасяне на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Швеция.

59 Предвид гореизложеното, и по-специално съображенията в точки 47—58 от настоящото решение, Съдът счита, че правилната преценка на обстоятелствата по случая изисква размерът на еднократната сума, която Кралство Швеция трябва да заплати, да бъде определен на 3 милиона евро.

60 Поради това Кралство Швеция следва да бъде осъдено да заплати на Комисията по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократна сума в размер на 3 милиона евро.

По съдебните разноски

61 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждане на Кралство Швеция и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Като не е взело необходимите мерки за изпълнение на Решение от 4 февруари 2010 г. по дело Комисия/Швеция (C-185/09) относно липсата на транспониране във вътрешното му право на разпоредбите на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО и като не е приело в определения срок необходимите законови, подзаконови или административни разпоредби, за да се съобрази с тази директива, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 260 ДФЕС.

2) Осъжда Кралство Швеция да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократна сума от 3 милиона евро.

3) Осъжда Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Подписи